

Redaktör: Petter Olofsson debatt@di.se Telefon 08-573 650 98

Sverige behöver ett innovationspolitiskt ramverk som liknar det som redan finns för finanspolitiken. Vi måste stödja redan starka områden och sänka skatten på utbildning, skriver **Pontus Braunerhjelm**, Entreprenörskapsforum.

Sverige behöver en politisk strategi för innovationer

I årets Swedish Economic Forum Report, En innovationsstrategi för Sverige, som i dag lanseras av Entreprenörskapsforum, presenteras idén om ett innovationspolitiskt ramverk för att långsiktigt stärka näringslivets utvecklingskraft.

Förslaget är inspirerat av Sveriges finanspolitiska ramverk som bidragit till att Sverige är det land som kanske kommer starkast ur den globala finansmarknadskrisen. Statsministern aviserade i regeringsförklaringen att en innovationsstrategi ska formuleras under mandatperioden.

Den framtida svenska ekonomiska utvecklingen bygger något förenklat på två grundläggande förutsättningar: dels att Sverige är internationellt konkurrenskraftigt som kunskapsnation, dels att det finns effektiva mekanismer för att omvandla kunskap till innovationer.

Det räcker inte med en politik som ensidigt satsar på mer kunskap, länkarna till kommersialisering måste också fungera. I dag är det bara USA som exporterar fler idéer per capita än Sverige.

I rapporten visas på en rad nya



Pontus Braunerhjelm

vd, Entreprenörskapsforum, professor, KTH

”En större andel av forskningsmedlen bör fördelas efter kvalitetskriterier.”

omständigheter och tidigare okända förhållanden vad gäller svenska innovationer.

Små företag som bedriver forskning och utveckling, FoU, är inte bara betydligt mer innovativa utan uppvisar också en avsevärt högre produktivitet och soliditet. Dessa företag har i snitt ett förädlingsvärde som är 225 000 kronor högre än liknande icke-innovativa företag. Sammantaget är också värdet av patent störst för svenska små och medelstora företag, som dessutom förhållandevis ofta patenterar direkt i EU, Japan och USA.

Samtidigt är mindre företags patentering och FoU-satsningar beroende av externt riskkapital, särskilt under lågkonjunktur. Likaså konstateras att en stor del av entreprenörskaps-satsningarna på universitet och högskolor riktas till forskare och lärare trots att studentföretagandet är upp till 50 gånger högre och dessutom särskilt viktigt för regional utveckling.

Baserat bland annat på dessa forskningsresultat presenterar vi ett innovationspolitiskt ramverk med tre hörn-pelare:

► Kunningsförstärkande insatser handlar både om förbättrade kunska-

per och om förmåga att använda kunskap på ett sätt som kommer samhället till godo. Därför behövs högkvalitativ utbildning och forskning som åtminstone inom några områden håller absolut världsklass.

Forskningspolitikens inriktning bör sträcka sig över ett decennium och en större andel av forskningsmedlen bör fördelas på kvalitetskriterier, inklusive patent, vilket innebär att redan starka områden prioriteras. Samtidigt bör nya lovande forskningsområden ges visst utrymme och utvärderas kontinuerligt.

► Kunskapsomvandlande insatser krävs för att kunskaps-satsningar ska kunna resultera i nya och växande företag, ökade arbetstillfällena och investeringar, måste de generella förutsättningarna för företagande och entreprenörskap finnas.

Därför finns ett behov av att skatter måste överensstämma med internationella nivåer för att inte hämma innovationskapaciteten, särskilt kapital-skatteerna och skatt på utbildning. Inom ramen för befintliga stödåtgärder riktade till mindre företag bör marknads-kunskande och internationalisering få större utrymme.

Eftersom riskkapitalet är starkt koncentrerat till storstadsregionerna bör regionala åtgärder inriktas på att uppmuntra lokala nätverk för företags-änglar. Eventuella statliga åtgärder begränsas till tydliga marknadsmisslyckanden.

► **En kritisk massa för innovationer är nödvändig. Resursbasen för innovation beror bland annat på regionernas storlek och rörligheten inom dessa. Infrastrukturen inom regioner bör därför utvecklas för att stimulera rörlighet.**

Av samma skäl bör arbetsrätten reformeras.

Eftersom regionala universitet och högskolor spelar en avgörande roll för mindre och medelstora företags kompetensförsörjning bör deras samverkan stärkas, till exempel genom ett FoU-avdrag som stimulerar utbyte och kompetensförsörjning.

Förutsättningarna för regional utveckling skulle också öka om högskolorna kunde specialiseras och regionalt riskkapital mobiliseras.

Ett innovationspolitiskt ramverk byggt på dessa tre pelare skulle i förlängningen bidra till ett större välstånd i Sverige.